Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΟΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΜΕΤΡΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΖΩΟΓΟΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΜΟΝΙΜΟΥ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τή, ἡ ἀτροφία τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς τῶν οὐσιαστικῶν ἀγαθῶν νὰ μὴ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἄτεγκτον αὔξησιν τῶν ἀναγκῶν, θὰ συμβῇ τοῦτο : Ἡμεῖς οἱ ἐπαρχιῶται ποὺ παράγομεν τὸ σιτάρι, τὸν καπνό, τὰς σαφίδας, τὸ λάδι, θὰ ἔχωμεν πάντοτε εἰς τὸ βάθος τοῦ ντουλαπιοῦ κάτι ἀπὸ αὐτὰ διὰ νὰ τραφῶμεν καὶ νὰ ζήσωμεν. Ἐνῷ αἱ Ἀθῆναι δὲν θὰ ἠμπορέσουν νὰ τραφοῦν μὲ τὰ χαρτιὰ τῆς γραφειοκρατίας, τὴν μόνην ἄφθονον παραγωγήν των. Θὰ ἀποθάνουν λοιπὸν τῆς πείνας πρῶτα οἱ Ἀθηναῖοι, ὅπως συνέβη καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς. Ἀλλὰ ἡμεῖς, ἐπαναστατοῦντες σήμερον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας, ἐπαναστατοῦμεν οὐσιαστικῶς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πρωτευούσης. Ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν πολλοὶ εἰς τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὰς προηγουμένας ποὺ ἐπίστευσαν καὶ πιστεύουν καλοπροαιρέτως καὶ καλοπίστως ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ λυθῇ καὶ ἡ ἀνωμαλία θὰ ἐξουδετερωθῇ μὲ μόνην τὴν ἐφαρμογὴν τῆς οὕτω πως κληθείσης «διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως». Εἶναι πλάνη τοῦτο. Ἄσχετα μὲ τὸ ὅτι ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ μέχρι τοῦ ὁρίου ποὺ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲ μόνην αὐτήν, δὲν ἀντιμετωπίζεται τὸ πρόβλημα ἢ ἔστω δὲν ἀντιμετωπίζεται ριζικῶς. Ἡ ἀνωμαλία ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀνισότης τῶν ὅρων ζωῆς μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν τῆς ὑπαίθρου θὰ ἐκλείψῃ μόνον ὅταν ἐξουδετερωθῇ ἡ ἀνισότης τῶν ὅρων. Καὶ διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ ἀνισότης τῶν ὅρων ζωῆς καὶ ἀναπτόξεως ἀπαιτεῖται ἡ ἀποσυγκέντρωσις νὰ εἶναι οἰκονομική, πνευματική καὶ διοικητική.

Ἡ διοικητικὴ ἀποσυγκέντρωσις κύριοι, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μόνην κακῶς στηρίζομεν τὰς ἐλπίδας μας, εἶναι τρίτος παράγων εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἀποκέντρωσις. Ἐνδιαφέρει πολὺ περισσότερον νὰ αὐξήσωμεν τὰ δέκα ἑκατομμύρια ποὺ δίδομεν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας εἰς ἕνα νομὸν εἰς εἴκοσι ἑκατομμύρια ἢ ἔστω μόνον εἰς δώδεκα, ἀπὸ ὅσον ἐνδιαφέρει ἂν τὰ δέκα αὐτὰ ἑκατομμύρια θὰ τὰ διανείμουν εἰς τὰς κοινότητας τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια ὅπως γίνεται σήμερον ἢ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν ὅπως ἐγίνετο πρίν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἀποκεντρώσεως, κύριοι, ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ἡ ἀναστροφὴ τοῦ ρεύματος τῶν ἀνέσεων ζωῆς ποὺ ἐπὶ αἰῶνας τώρα προχωρεῖ ἀπὸ τὰ ἄκρα εἰς τὸ Κέντρον. Ὁμιλοῦντες περὶ ἀναστροφῆς τοῦ ρεύματος δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς ἀνέσεις ἀπὸ τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ τὰς στείλωμεν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Καὶ ἄδικον καὶ παράλογον θὰ ἦτο τοῦτο. Διατρέχομεν ὅμως περίοδον ἀνασυγκροτήσεως οἰκονομικῆς, πνευματικῆς, διοικητικῆς. Μὲ μίαν ἐλαφρὰν μετατόπισιν τοῦ ἄξονος ἀνασυγκροτήσεως, ἀπὸ τὸ κέντρον πρὸς τὰ ἄκρα, θὰ ἐπιτύχωμεν ἀνώδυνα τὴν ἀναστροφὴν τοῦ ρεύματος καὶὲν συνεχείᾳ τὴν ἐξισορρόπησιν ὅρων ζωῆς μεταξὺ Κέντρου καὶ ἐπαρχιῶν. Ἤτοι βαθμιαίαν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀνωμαλίας. Ἡ ἀναστροφὴ τοῦ ρεύματος θὰ ἀναστείλῃ τὴν ἀστυφιλία. Διότι κανεὶς δὲν θὰ ἐξαναγκάζεται πλέον νὰ φεύγῃ ἀπὸ τὸν τόπον του διὰ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ἄνεσιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἄνεσις θὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Ἐξουδετέρωσις δὲ τῆς ἀστυφιλίας σημαίνει καθήλωσιν τῶν πληθυσμῶν εἰς τὴν ὑπαιθρον, αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἐργαζομένων εἰς ἔργα παραγωγῆς οὐσιαστικῶν ἀγαθῶν. Καὶ ἀντίστοιχον καὶ αὐτόματον μείωσιν τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀσχολουμένων εἰς ἔργα μὴ ἀμέσως παραγωγικά, εἰς ἔργα γραφειοκρατίας. Σημαίνει δηλαδὴ τὴν σωτηρίαν. Τὴν κοινὴν σωτηρίαν ἐπαρχιῶν καὶ Κέντρου.

Ὑπάρχει, κύριοι, μία περικοπὴ εἰς τὴν τόσην αἴσθησιν προξενήσασαν ἔκθεσιν τοῦ Ἀμερικανοῦ Γερουσιαστοῦ κ. Ἄρμουρ εἰς τὴν ὁποίαν περιέρχεται ἡ διαπίστωσις ὅτι πεντακόσιοι ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι διαμένουσιν εἰς τὰς Ἀθήνας, διευθύνουν πολιτικῶς καὶ ἐκμεταλλεύονται οἰκονομικῶς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεως δικαιολογεῖ συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς. Θὰ τὰ εἴπωμεν ἄλλοτε. Παρατηρῶ ἁπλῶς ὅτι ἂν ὁ σοφὸς Ἀμερικανὸς δημοσιολόνος ἐνημεροῦτο ἔτι περισσότερον ἐπάνω εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα θὰ ἐτόνιζεν ὁμοίως τὸ ἑπόμενον βασικὸν φαινόμενον τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς. Ὅτι ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν παραμένει περίπου στάσιμος ὁ πληθυσμὸς ὡρισμένων ἐπαρχιακῶν πόλεων, πρώτιστα δὲ τῶν Ἀθηνῶν αὐξάνει καταπληκτικά. Βέβαια αἱ γεννήσεις εἶναι περισσότεραι εἰς τὰ χωριά. Ἀλλὰ συμβαίνει τοῦτο: Τώρα καὶ μισὸ περίπου αἰῶνα ἔχει δημιουργηθῇ καὶ δυστυχῶς διογκοῦται διαρκῶς κῦμα ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως ἀπὸ τὰ ἄκρα πρὸς τὰ Κέντρα. Τοῦ φαινομένου ἔχετε σαφῆ καὶ πικροτάτην γνῶσιν καθημερινά, κύριοι βουλευταί. Οἱ ἀφροὶ τοῦ κύματος αὐτοῦ κατακλύζουν ἀπὸ τὸ βράδυ ἕως τὸ πρωῒ τὰ γραφεῖα σας ζητοῦντες ἐργασίαν καὶ θεατήν. Ἂν ρωτήσετε διατὶ δὲν μένουν εἰς τὰ χωριά των νὰ ἐργασθοῦν θὰ σᾶς ἀπαντήσουν. Ὁ τόπος εἶναι στενός. Δὲν ὑπάρχει ἐργασία. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ αὐτοῦ. Ὁ τόπος, τὸ ὕπαιθρον, ἔχει ἀκόμη περιθώρια παραγωγῆς. Δὲν ἐξηντλήθησαν. Ἀλλὰ στερεῖται ἀνεκτῶν ὅρων ζωῆς. Αἱ ἑκατοντάδες χιλιάδων τῶν ἐσωτερικῶν μεταναστῶν κυνηγοῦν ἕνα καλύτερον βιοτικὸν ἐπίπεδον εἰς τὰ κέντρα. Κυνηγοῦν τὸ ἠλεκτρικό, τὸ νερὸ μέσα στὸ σπίτι, τὸ καθαρὸ δωμάτιο, τὸ ἀνθρωπινὸ κρεββάτι, τὸ ραδιόφωνο. Ἔχουν δίκηο νὰ τὰ κυνηγοῦν. Πλῆρες καὶ ἀπόλυτον δίκαιον καὶ δικαίωμα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον. Καὶ θὰ τὰ κυνηγοῦν μέχρις ὅτου τὸ ἠλεκτρικό, τὸ νερό, τὸ ἄνετο σπιτάκι, τὸ ραδιόφωνο, τὸ τηλέφωνο πᾶνε στὰ χωριά τους. Αὐτή, κύριοι, εἶναι ἡ μόνη λύσις τοῦ προβλήματος.

Δυὸ λέξεις καὶ τελειώνω. Ἡ Ἕνωσίς μας ἀρραγὴς καὶ ἀδιάσπαστος, ἡ ἕνωσις δηλαδὴ ὅλων τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ὁμοθύμῳ ἀποφάσει τῶν μελῶν της νὰ τηρήσουν κοινὴν πολιτικὴν εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας, σᾶς παρεκάλεσε νὰ συγκεντρωθῆτε ἐδῶ διὰ νὰ σᾶς εἴπῃ τοῦτο : Ὅτι ἀναγνωρίζει μὲν τὰς μέχρι σήμερον ἐντίμους, σοβαρὰς καὶ εἰς πολλοὺς τομεῖς προσπαθείας τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Ἀλλὰ διαπιστώνει παραλλήλως τὴν ὑφισταμένην ἀδήρητον ἀνάγκην συστηματοποιήσεως θερμάνσεως καὶ ἐντάσεως τῶν προσπαθειῶν τούτων. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὸ εἶναι ἰδικόν σας ἔργον, ἰδικόν σας δικαίωμα — μᾶλλον καθῆκον παρὰ δικαίωμα — νὰ ἀποφασίσετε. Εἴσθε φορεῖς τεραστίας δυνάμεως ἀπορρεούσης ἀπὸ τὸν λαὸν τὸν ἑλληνικόν, τὸν ἀγνὸν λαὸν τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Τὴν δὲ δύναμιν αὐτὴν τὴν ἀκατανίκητον ὀφείλετε νὰ ἀξιοποιήσητε ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἀγνοῦ λαοῦ τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. Ἡμεῖς αἱ 46 ἐπαρχιακαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος γινόμεθα στρατιῶται σας, τιθέμεθα εἰς τὴν διάθεσίν σας καὶ ἀναμένομεν διαταγάς. Ὡς ὀργανισμοὶ πιθανὸν νὰ μὴ εἴμεθα ἀξιόμαχοι. Ὡς ἀγωνισταὶ πιθανὸν νὰ ὑστεροῦμεν εἰς ἐξοπλισμὸν σύγχρονον. Δὲν εἶναι δικό μας λάθος αὐτό. Τὸ τέρας τοῦ συγκεντρωτισμοῦ τοῦ πνευματικοῦ ὑπερσυγκεντρωτισμοῦ ἡμᾶς κυρίως ἔπληξε. Καὶ εἰς τὰς ἀδυνάτους σάρκας μας βυθίζει τὰ νύχια της ἡ αἱμοβόρος τίγρις τῆς ἀνίσου μεταχειρίσεως. Ὡς ἄνθρωποι ὅμως εἴμεθα ἀποφασισμένοι. Καὶ θὰ ἀνθέξωμεν.

Αὐτά, ἀξιότιμοι κύριοι, εἴχομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ἐντελῶς γενικὰ καὶ παντελῶς πρόχειρα σχετικὰ μὲ τοὺς σκοποὺς τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεως. Διὰ δὲ τὴν εἰς αὐτὴν συμμετοχήν σας σᾶς ἐκφράζωμεν καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Καὶ ἔρχεται τώρα ἡ σειρά σας νὰ μᾶς εἴπητε εἰς ποίαν ἔπαλξιν πρέπει νὰ ἀγωνισθῶμεν, ποτε καὶ ποῦ ἐπιβάλλεται νὰ πέσωμεν χάριν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀγνοῦ λαοῦ τῆς ὑπαίθρου τῆς ἑλληνικῆς. Τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου ὅπου κυριαρχεῖ ἡ ἀγνότητα, ὅπου βασιλεύει ἡ φύσις, ὅπου ἐμπνέει τὸ ἀγαθόν, ὅπου εὐλογεῖ ὁ Θεός.

Αὐτὰ εἶχον νὰ σᾶς εἴπω καὶ σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἔχωμεν τὰς γνώμας σας ἐπὶ τοῦ πρακτέου.

ΠΟΛΛΑ ΜΕΛΗ. Εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι.

Μία φωτογραφία ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τῶν βουλευτῶν τῇ προσκλήσει τῆς Ἑνώσεως Ἡμερησίων Ἐπαρχιακῶν Ἐφημερίδων

Ὁ κ. Λαιμὸς ὁμιλεῖ διὰ τὸν «ἀποστολικὸν» ἐπαρχιακὸν τύπον

Α. ΛΑΙΜΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, ἐγὼ θὰ ἤθελον νὰ εἴπω μερικὰς λέξεις. Ὑποθέτω ὅτι ἐκφράζω καὶ τὴν γνώμην τῶν ὁμόθυμον τῶν συναδέλφων. Συμμερίζομαι πλήρως τὰς ἀπόψεις σας, διότι εἶνε ἀπόψεις ποὺ δὲν ἐκφράζουν τὰ συμφέροντα μιᾶς τάξεως, ἀλλὰ ἐκφράζουν τὸ καθολικὸν αἴτημα καὶ τὸν παλμὸν τῆς ἐπαρχίας ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τύπου. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι εἰς τοὺς καιροὺς μας δὲν ὑπάρχει ἀνεξάρτητος τύπος ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

Πιστεύω ὅτι σεῖς εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἠμπορεῖτε νὰ ἐπιτελέσητε τὴν σπουδαιοτάτην λειτουργίαν ἐκείνην ποὺ ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ ἐκκλησία, τὸ Σχολεῖον καὶ οἱ ἄλλοι πολιτιστικοὶ παράγοντες τῆς ἐπαρχίας, ἀναλαμβάνοντες τὰ προβλήματα καὶ τὰ καθολικὰ αἰτήματα, χωρὶς κομματικὴν διάκρισιν καὶ χωρὶς νὰ γίνεσθε φερέφωνα τῶν οἱωνδήποτε πολιτευομένων τῆς ἐπαρχίας. Ἀλλὰ ἀνεβάζοντες ὅπως εἰς ἄμβωνα, τὰ βιοτικὰ καὶ πνευματικὰ προβλήματα τῆς ἐπαρχίας. Δηλαδὴ πιστεύω ἀκόμη ὅτι ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνεξαρτησία ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὸν τύπον τῆς ἐπαρχίας ποὺ δὲν ἔχει περιπλακῆ εἰς συμφέροντα καὶ εἰς δαπάνας τοιαύτας, ὥστε νὰ εἶναι ἐμπλεγμένος εἰς μεγαλυτέρας οἰκονομικὰς περιπλοκάς. Λοιπόν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ διατηρήσητε τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς καὶ θὰ ἀναγάγητε τὸ λειτούργημά σας εἰς λειτούργημα ἀποστολικὸν ποὺ θὰ διασώσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν, ποὺ εἶναι ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν σύγχρονον Βαβυλῶνα, ποὺ εἶναι ἡ πρωτεύουσά μας, ὥστε ὄχι βεβαίως μόνον ὡς ἐπανάστασις, ἀλλὰ ὅπως ὀρθῶς εἴπατε εἰς τὴν ἰατρικὴν ὁρολογίαν νὰ ἀποσυμφορήσῃ ἀπὸ τὴν συμφόρησιν ἡ ὁποία συμβαίνει εἰς τὸ κέντρον μας καὶ νὰ γίνῃ πραγματικῶς ἡ ἐπαρχία ἡ πηγὴ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἔθνους. Ὑπὸ αὐτὴν τὴν προϋπόθεσιν, ὑποθέτω ὅτι ἑρμηνεύω τὴν γνώμην τῶν ὁμόθυμον τῶν συναδέλφων, θὰ μᾶς ἔχετε συμπαραστάτας σας. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Βαρβούτης ζητεῖ τὴν ἀναμόρφωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως

Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ. Ὁ κ. Λαιμὸς ἔθεσεν ὀρθότατα τὸ ζήτημα ὅσον ἀφορᾶ τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου.

Ἐγὼ θὰ ἤθελον νὰ εἴπω ὀλίγα σχετικῶς μὲ τὰ καθήκοντα τὰ ἰδικά μας. Καὶ ὡς πρῶτον καθῆκον νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ σχηματίσωμεν μίαν διακομματικὴν ὁμάδα βουλευτῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μία ἐκδήλωσις τῆς ὁμάδος αὐτῆς θὰ εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῶν ἀπόψεων τῶν ἐπαρχιῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, δηλαδὴ μὲ σκοπὸν νὰ μὴ ἀπορροφᾶ τὰ κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ πρωτεύουσα εἰς ἔργα τὰ ὁποῖα καμμιὰ φορὰ δὲν ἐξυπηρετοῦν ἀμέσους ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ νὰ τὰ ἀπορροφοῦν αἱ ἐπαρχίαι διὰ σκοποὺς παραγωγικούς.

Δεύτερον θέμα ποὺ ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιδιώξωμεν, εἶναι ἡ ἀναμόρφωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως μὲ κέντρα εἰς τὰς ἐπαρχίας. Πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν σχολαὶ διὰ τὴν τεχνικήν, γεωπονικὴν καὶ βιοτεχνικὴν μόρφωσιν τῶν νέων. Παραλλήλως μὲ τὰ μέσα ὡς εἶπεν ὁ κ. Γραμματικάκης τὰ ὑλικά, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὰς ἐπαρχίας, θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν καὶ τὰ πνευματικά, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζωνται νὰ φεύγουν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν καὶ νὰ καταφεύγουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Νομίζω ὅτι πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, διακομματικῶς, οὔτε ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε ὑπὲρ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, νὰ σταματήσωμεν τὸ ρεῦμα τῆς διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοὺς ὁποίους πληρώνει ὁ λαὸς τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀναγκῶν ὄχι κὰν ἀμέσων τῆς Πρωτευούσης, τῆς ὁποίας τὸ συγκοινωνιακὸν καὶ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον εἶναι μεγάλο. Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ προσθέσω τίποτε, πρέπει νὰ χωρήσωμεν εἰς τὴν πρᾶξιν, διότι ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἐθέσατε ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ καὶ ἀνάπτυξις ὅλης τῆς Ἑλλάδος, μὴ ἐξαιρουμένης τῆς πρωτευούσης. Οὕτω θὰ παύσῃ τὸ κακὸν νὰ ἔρχωνται συνεχῶς ἄνθρωποι, χωρὶς προσόντα, νὰ ζητοῦν ἐργασίαν καὶ νὰ φέρουν εἰς δύσκολον θέσιν ἡμᾶς τοὺς βουλευτὰς νὰ τοὺς εὕρωμεν ἐργασίαν χωρὶς προσόντα. Καὶ τοὺς ἐρωτῶμεν διατί ἀφήνετε τὸ χωρίον σας καὶ τὰ χωράφια σας. Μᾶς φέρει εἰς δύσκολον θέσιν ἐὰν αὐτὸ ποὺ κάμνωμεν εἶνε καλὸ ἢ κακὸ καὶ εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι θὰ δώσωμεν λογοδοσίαν ἐὰν ἐκπληροῦμεν τὸ καθῆκον μας διὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἢ ὄχι. (Χειροκροτήματα).

Ἡ πρωτεύουσα παίρνει πλέον ὅσων τῆς ἀνήκουν, λέγει ὁ κ. Μαλαμίδας

Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ. Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, Κύριοι, ἐπειδὴ ἔχω τὸ θλιβερὸν προνόμιον νὰ εἶμαι ὁ γηραιότερος ὅλων ὑμῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ εἶμαι ἴσως ὁ παλαιότερος μὲ τὸν κ. Βαρβούτην τῶν Κοινοβουλευτικῶν, θὰ ἤθελον νὰ σᾶς εἴπω τοῦτο, ὅτι ὄχι μόνον συμφωνοῦμεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερθεματίζομεν εἰς ὅσα ἐλέχθησαν. Ἔχω δὲ νὰ προσθέσω, χωρὶς νὰ θέλω νὰ μονοπωλήσω ὑπὲρ ἐμοῦ αὐτὰς τὰς σκέψεις καὶ γνώμας, ἀνέκαθεν πιστεύω εἰς αὐτάς. Βεβαίως, διὰ νὰ σταματήσῃ ὁ οὐρμπανισμὸς χρειάζεται νὰ γίνουν πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται πολύ.

Ὅπως οἱ προλαλήσαντες κ.κ. Λαιμὸς καὶ Βαρβούτης εἶπον, θὰ πρέπει νὰ δημιουργηθῇ μία κατάστασις πραγμάτων εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοιαύτη ὥστε νὰ συγκρατηθῇ τὸ κῦμα αὐτό. Βεβαίως, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ δημιουργία πνευματικῶν κέντρων, ἀλλὰ ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ προέρχωμαι ἀπὸ τὸ Σῶμα τὸ Ὑγειονομικόν, νομίζω ὅτι πρῶτα ὅλοι θὰ ἔπρεπε νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν παροχὴν ὑγειονομικῆς βοηθείας. Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα. Ἀπὸ αὐτὸ ξεκινᾶ τὸ κακὸν καὶ κατόπιν δι' ὅλα τὰ ἄλλα. Ἐὰν φροντίζωμεν πρῶτον διὰ τὴν ἐπαρχίαν, ἃς εἴμεθα περισσότερον ὠμοὶ εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ νὰ μὴ μᾶς παρασύρῃ δυστυχῶς διαρκῶς τί θὰ κάμῃ ἡ πρωτεύουσα. Ἀναντιρρήτως ἡ πρωτεύουσα ἔχει πολλὰ δικαιώματα, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ τόσα, ὅσα θὰ ἔπρεπε νὰ τῆς ἀνήκουν, ὄχι ὅσα παίρνει. Διὰ τὰ ἄλλα, ὅπως εἶπεν ὁ κ. Βαρβούτης, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ μία διακομματικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ἐξ πάσης κομματικῆς ἀντιλήψεως καὶ σκέψεως νὰ εὕρῃ ποία θὰ εἶναι ἡ κατεύθυνσις ἡ πραγματικὴ διὰ νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποδώσῃ. Ἐγὼ τίθεμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας ὡς ἁπλοῦς στρατιώτης. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Γιαννούσης καταδικάζει τὰς ἀδικίας διὰ τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον

Κ. ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ. Εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὀρθοτάτων ἀπόψεων αἱ ὁποῖαι ἐξετέθησαν ἐκ μέρους τῶν κ. συναδέλφων δι' ὀλίγων ἀναπτυξάντων τὸ θέμα, θὰ εἶχον νὰ εἴπω τὸ ἑξῆς:

Ὅτι αἱ ἐπαρχίαι ἀποτελοῦν τὴν βάσιν τῆς πυραμίδος τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ἀθῆναι τὴν κορυφὴν τῆς πυραμίδος καὶ ὅτι ἀκόμη διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἡ κορυφὴ εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεσις ἡ ὕπαρξις τῆς βάσεως, εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον τόσες πολλὲς φορὲς ἐλέχθη καλοπίστως ἀπὸ ὅλους μας καὶ ἀπὸ πολὺ ἄλλον περισσότερον κόσμον, ὥστε νὰ καταντᾶ κανεὶς νὰ γίνῃ ἀνιαρὸς ὅταν τὸ ἐπαναλαμβάνῃ. Τὸ θέμα μας εἶναι πῶς θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν. Βεβαίως χίλιοι τρόποι ὑπάρχουν καὶ ὅλοι ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας προσπαθοῦμεν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο, παρὰ προστασίαν αὐτῆς ταύτης τῆς Χώρας. Θὰ ἤθελον ὅμως νὰ εἴπω εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων ὁ κ. Βαρβούτης εἶπε μίαν σκέψιν, ἡ ὁποία ἐλπίζω νὰ μὴν προσκρούσῃ εἰς τὴν εὐθιξίαν τῶν ἀξιοτίμων διευθυντῶν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ τύπου, ἀλλὰ εἶναι πραγματικότης καὶ δὲν νομίζω ὅτι ὠφελεῖ νὰ τὸ κρύβωμεν, ὅτι πολλαπλαῖ εἶναι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ μεγάλος ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ παίξῃ ὁ τύπος καθολικῶς εἰς τὴν πρόοδον τῶν ζητημάτων καὶ εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν.

Μεγάλα θέματα τὰ ὁποῖα ζοῦν αἱ ἐπαρχίαι, ἀναπτύσσονται, ἐμφανίζονται, μεγεθύνονται ἀπὸ τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον, χωρὶς ἐὰν δὲν ἦτο αὐτὸς νὰ φθάσουν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἑπομένως εἶναι τεράστιος ὁ προορισμὸς καὶ ἡ σημασία τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου. Ἀλλὰ ὁ τύπος ὡς ἕνα λειτούργημα καὶ αὐτὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ μὲ τοὺς πόρους ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔχει ἀπὸ τὴν μίαν δραχμὴν ποὺ δίδει ὁ οἱοσδήποτε κάτοικος τῆς ἐπαρχίας, ὁ ὁποῖος σημειωτέον ἀγοράζει καὶ τὴν ὁμολογουμένως καλύτερον ἐνημερωμένην ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐκεῖναι φθάνουν αὐθημερὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Γεγονὸς εἶναι ὅτι τὸ Κράτος, δέν ὁμιλῶ διὰ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν, ἢ οἱανδήποτε ἄλλην, τὸ Κράτος ἀναγνωρίζον τὴν τεραστίαν συμβολὴν τοῦ τύπου εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου ἔχει κατὰ μυρίους τρόπους χορηγήσει ἕνα ὡρισμένον κονδύλιον διὰ τοῦ ὁποίου παρέχεται μία ἐνίσχυσις εἰς τὸν τύπον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶναι ἄνισος μεταχείρισις.

Κ. ΓΙΑΝΝΟΥΣΗΣ. Εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ ἄνισος μεταχείρισις μεταξὺ τοῦ ἐπαρχιακοῦ καὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου. Δὲν ὁμιλῶ περὶ ἴσης μεταχειρίσεως, ἀλλὰ περὶ ἀναλόγου. Ὑφίσταται ὄχι ἄνισος, ἀλλὰ δυσανάλογος μεταχείρισις. Ἐὰν πιστεύωμεν, πρῶτον, ὅτι πράγματι ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος συμβάλλει εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων καὶ τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν προσπάθειαν αὐτῶν, ἔχομεν τὴν ὑποχρέωσιν πρωτίστως νὰ τὸν βοηθήσωμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας ὅλοι, ὥστε νὰ πείσωμεν τὰ διάφορα ὄργανα, τὴν Κυβέρνησιν καὶ οἱονδήποτε ἄλλο ὄργανον περὶ τοῦ ὅτι ἡ φωνὴ ἐκείνη δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ μόνη της. Δὲν εἶναι μόνον ζήτημα ἐνισχύσεως ἡμῶν, κύριοι, εἶναι ζήτημα ἐνισχύσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ τύπου μὲ τὴν μηχανικὴν πρόοδον. Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἐὰν δυνηθῇ ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος νὰ ἔχῃ ἔστω καὶ μέρος τῆς μηχανικῆς προόδου, πολὺ περισσοτέρας ὑπηρεσίας ἠμπορεῖ νὰ παράσχῃ. Καὶ ρίπτω τὴν σκέψιν, ὅπως οἱ κύριοι συνάδελφοι καταβάλλωμεν μίαν προσπάθειαν διὰ τὸν μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπ